

ката, игрива мѣнливостъ у Мицкѣевича, у Славейкова стои ритѣмътъ на бавното преливаще се движение.

Характеренъ е начинътъ, по който Славейковъ си е послужилъ съ единъ изразъ отъ Мицкѣевича, заелъ го, не да го повтори, а да изрази своето собствено отношение къмъ природата. Изразътъ е отъ онова знаменито мѣсто, кждето Мицкѣевичъ рисува промѣнливата, разнообразна мелодия на рога, съ който свири Войски въ гората:

Wysłychawszy rogowej arcydzieło sztuki,  
powtarzały je dęby dębom, bukom buki <sup>1)</sup>.

у Славейкова:

Отъ дрѣмка сепнати, зашепнаха гори  
и тихомъ джбу джбъ, букъ буки заразправя,  
що е на сънь дозелъ. . .

У Мицкѣевича промѣнливитѣ разнообразни звуци сѣ силни, грѣмки — тѣ се разнасятъ и засилватъ, и цѣлата гора продължава да ехти отъ тѣхъ, дсри когато спира рогътъ; — у Славейкова дървесата предаватъ едвамъ чутия шепотъ. У единия — мощно широко, многозвучно разнасяне и усилване, и тукъ се чувствува оживеното „хорово“ начало; у другия — тиха, бавна, еднообразна мълва.

Посоченитѣ съпоставки убеждаватъ, че дори тамъ, кждето Славейковъ съзнателно или неволно е заемалъ отъ Мицкѣевича, го е използвалъ самостойно. Влиянието на великия полски поетъ върху него е тѣй голѣмо и при все това само

---

<sup>1)</sup> Като изслушвахъ дивното изкуство на рога, повтаряхъ го джби на джби, буки на буки.